

ELENA VINCIŪNAITĖ

1948 10 24–2019 05 20

Gimė 1948 m. spalio 24 d. Milašaičių kaime Ignalinos rajone. 1966 m. baigė Mela-gėnų vidurinę mokyklą Ignalinos r. 1967–1972 m. mokėsi Maskvos I. Gubkino naftos chemijos ir dujų pramonės institute, kur įgi-jo naudingųjų iškasenų telkinių paieškos ir žvalgyimo geofiziniais metodais specialy-bę su specifine gręžinių tyrimo geofiziniais metodais specializacija. Baigusi studijas pradėjo dirbti Kompleksinėje geologijos eks-pedicijoje geofizike operatore, vėliau ėjo geofizikės, vyresnės geofizikės, vadovau-jančios geofizikės pareigas. 1992 m. pradė-jo dirbti vyresniąja geofizike AB „Geonafta“, o nuo 1999 m. iki išėjimo į užtarnautą po-ilsį 2015 m. dirbo inžiniere petrofizike UAB „Minijos nafta“.

Elena Vinciūnaitė mirė 2019 m. gegužės 20 d.

Elena pasižymėjo nepaprastu darbštu-mu ir kruopštumu. Domėjosi specialybės naujovėmis. Baigusi mokslus vienoje ge-riausių Sovietų Sąjungos naftininkų moky-klų Maskvoje, ji greitai įsisavino šiuolaikines kompiuterines geofizinių kreivių interpre-tavimo metodikas, taikė kompleksinį būdą naftingiems sluoksniams įvertinti. Visuo-met detalai apžiūrėdavo gręžiniuose ką tik pakeltą kerną, geofizinių kreivių duome-nis metodiškai siejo su uolienu ir fluidų la-boratorinių tyrimų rezultatais. Didžiulis Ele-nos indėlis vertinant beveik visus Lietuvos naftos telkinių išteklius. Uolienu poringu-mo, prisotinimo nafta parametru apskaičia-vimas, efektyvių storių išskyrimas, sluoksnių

Gėlės Elenai nuo „Minijos naftos“ generalinio direktoriaus Tomo M. Haseltono (T. Leščiuikaitis nuotr.)

koreliacija bei naftos vandens kontakto tel-kinyje nustatymas – tai pagrindinės jos dar-bo sritys. Projektuojant ir gręžiant naujus naftos paieškos, žvalgyimo ir gavybos gręži-nius visuomet labai atidžiai buvo nagrinėja-mos Elenos rekomendacijos.

E. Vinciūnaitė buvo profesionali specia-listė, puikus žmogus, gera draugė.

Prisimena geologė Janė Birutė Krasnevič: „Elytei gamta buvo viskas. Ji domėjosi vis-kuo, kas ją supo: miškais, pievomis, grybais, uogomis. Prie kiekvieno gręžinio išvaikšči-o-davo teritoriją, susipažindama su gamtos ypatumais. Ji labai mėgo ir gerai pažino Dre-vernės pamarį, domėjosi senosiomis gintaro kasyklomis. Jai labai patiko Ignalinos ežerai, o savąjį, prie pat tėviškės namų, tiesiog my-lėjo. Institute Elytė mokėsi nuo ryto iki vaka-ro, jai buvo svarbu gauti penketuką. O žinias puikiai pritaikė gyvenime, manau, buvo ge-riausia geofizikė interpretatorė. „Balticum“ dalyvavome visos, labai džiaugėmės lietu-vių draugyste ir bendravimu. Muzikinių ge-bėjimų mes (aš ir Elytė) neturėjom, bet va-karais, kai jau gulėdavom lovose, Vanda mus mokė dainų ir linksmai traukdavom tik lie-tuviškas. („Balticum“ – neformalus Lietuvos, Latvijos ir Estijos studentų sambūris Mas-kvoje, puoselėjantis tautines vertybes. Van-da Sakalauskiene (Ratkevičiūtė) – geologė, vėliau mokytoja, dainininko Jono Sakalausko mama.) Elytė domėjosi ir mūsų praeities istorija, ją labai domino jos gimtojo Ignali-nos krašto, ypač Nesvyžiaus, istorija, svajoto ten nuvažiuoti.“

Deja, jau nenuvažiuos. Elena palaidota Jonavoje.

Grupė draugų

Naujas kernas! Įdomu (R. Kirvelio nuotr.)